

ÁRPÁD LAPOK

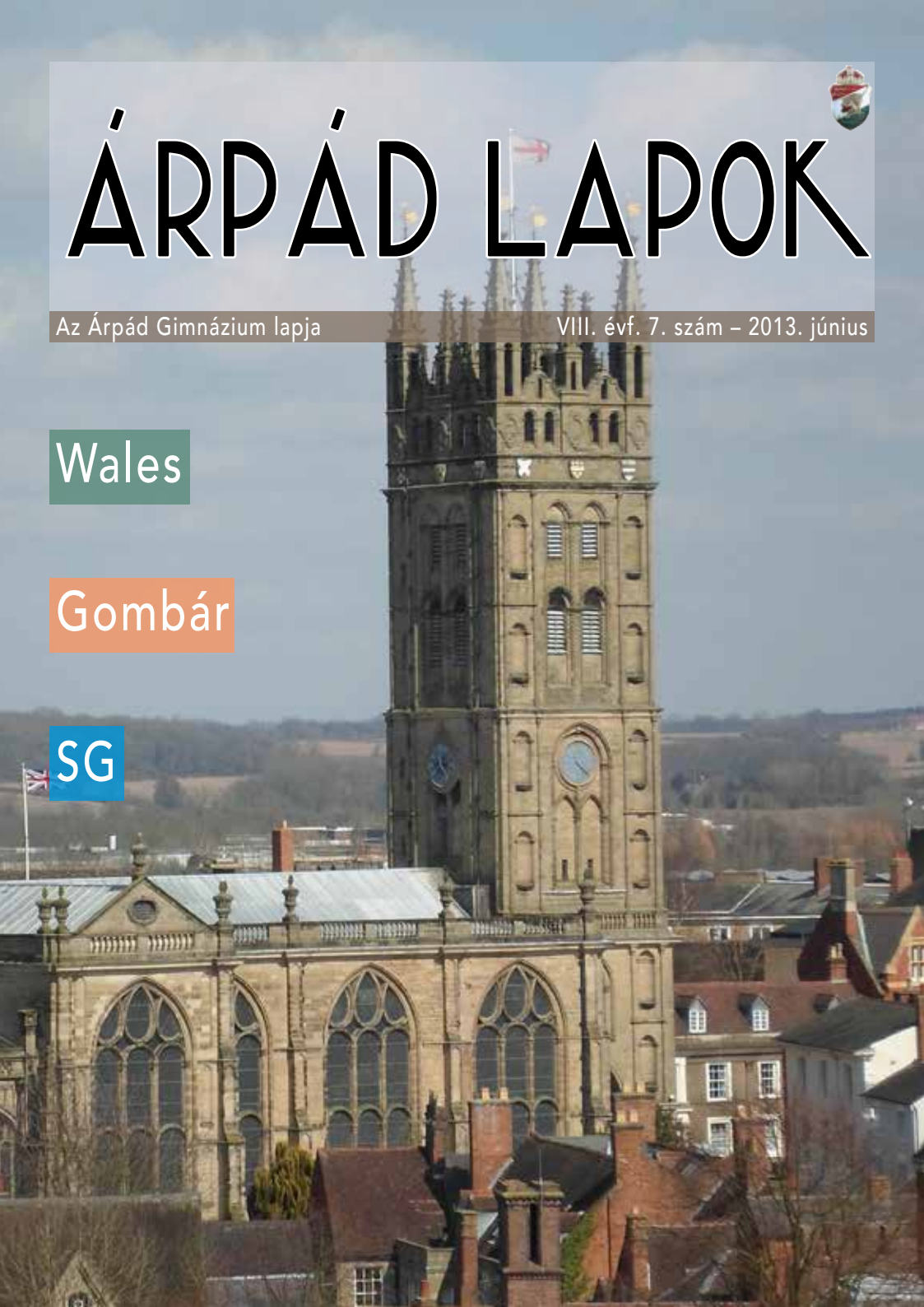
Az Árpád Gimnázium lapja

VIII. évf. 7. szám – 2013. június

Wales

Gombár

SG

Rengeteget gondolkoztam, milyen téma lenne méltó az idei tanév utolsó számához. Aztán azon a bizonyos csütörtökön, a ballagás előtti napon megtaláltam a választ. Ez volt ugyanis a messze földön híres buzogány utolsó esti próbája. Én békésen készülődtem otthon, már éppen indultam volna az iskolához, mikor valami hatalmas robajra lettem figyelmes. Körbenézek, biztosan lepottyant valami, hát semmi. Majd még egy, és rövid időn belül egy harmadik hang is követte. Nem foglalkoztam vele, elindultam otthonról. Mikor azonban kiléptem a kapun, nem tudtam, sírjak vagy nevessek megilletődöttségemben. Az eső úgy szakadt, mintha dézsából öntötték volna, az ég pedig rendíthetetlenül dörgött. Lelki szemeim előtt rögtön láttam a pár évvel ezelőtti „Amfi-tó” képét, ez viszont valamiért sehogy sem akart összepasszolni a másnapi ballagásával.

Akárki külsősnek is meséltem, senki sem értette, miért indultam egyáltalán el arra a bizonyos próbára. Ez egy olyan dolog, amit csak az érez át, aki már legalább egyszer végigcsinálta. A közel 190 emberből ezen a napon sem hiányoztak többen, mint akár egy napfényes délutáni próbán. És láss csodát, este 8 óraker elállt az eső. A hangosítás is kiért az Amfiba, és az ilyenkor szokásos talpig fekete tömeg is előtört azt. Senki nem kérdezte, miért vagyunk itt, miért csináljuk. Mindannyian pontosan tudtuk, hogy az idő nekünk kedvez, és így is lett. Mikor a világító buzogányok felett megjelentek az első villámok, olyan hangulat uralkodott el, amit nagyon nehéz körülírni. Érezni lehetett a feszültséget, az izgalmat, de egyikünknek sem jutott eszébe, hogy befejez-

zük. Azt az aznapi utolsó gyakorlatot igenis becsülettel megcsináltuk.

Hogy mi volt azután, azt persze már mindenki tudja. Égszakadás, földindulás, a hangfalak megmentésének küldetése. Sok vidéken élő lányról máig nem tudom elképzelni, hogyan jutott haza, mikor 10 megtett méter után is úgy néztünk ki, mint aki a zuhany alól lépett ki. De szerintem nem vagyok egyedül, ha azt mondom, ekkor éreztük meg igazán a súlyát: bármi is legyen holnap, mi ott leszünk és megmutatjuk, amire hónapok óta készültünk.

Azt a kérdést is sokan tették fel nekem, mi lesz, ha esni fog a ballagás alatt. A válaszom magabiztosan csak annyi volt: nem fog. Még egyetlen egyszer nem történt ilyen, és nem is történhet. Lehet ez szerencse, lehet babona vagy remény, de egy biztos: minden velünk van! Mert ha egy Árpádnyi ember valamit nagyon erősen kíván, akkor az bizony beteljesül. Legyen erre élő példa a ballagás napján tündöklő kristálytisztá égbolt.

Ezekkel a pozitív gondolatokkal kívánok Nektek nagyon vidám nyarat! Legyetek jók, és egyetek sok fagyit! 😊

Pályázat

Pályázatot írunk ki az iskolaújság jelenleg 2. oldali vezércikkének megírására a következő tanévre. Pályázni lehet egy elképzelt vezércikkkel, a cikk szokásos terjedelmében, akár fiktív eseményeket felhasználva. A cikk korábbi tartalmi és stílusseleimét meg lehet változtatni. A pályázatokat elektronikus formában várjuk június 14-ig az arpadlapok@gmail.com emailcímrre.

A pályázat nyertese 25 ezer Ft ösztöndíjban részesül és egy tanéven (7 lapszám) keresztül írhatja az újság második oldalát.

A vágány mellett kérjük, vigyázzanak!

Egy vasúti sínpár mellett árulják terményeiket a helyiek thaiföldi Maeklong vasúti piacon. <http://www.youtube.com/watch?v=bUc2dXsh2tI>

Fotó: MTI

Az április számunkban megjelent képen egy HÉV felsővezeték tartóoszlop látható. Hát ez mi lehet?

Fotó: Szabó Bori (12.d)

Ugyanebben a számban a Számadó László tanár úrról készült karikatúrát mutattuk be. Hát ezen a képen ki lehet?

A hónap kérdése

Melyik a kedvenc film- vagy sorozatjeleneted?

Ebben a hónapban a könyvtárban dolgozó Veronika tanárnőt kértük fel interjúra, aki lelkesen fogadta az ajánlatot. Bár hivatalosan nem tanít semmilyen tantárgyat, úgy gondoltuk, hogy ez számotokra is érdekes beszélgetés lesz. És szerintem nem tévedtünk, a fiatal tanárnőről sok új, eddig nem ismert információ kiderült. Olvassátok el bátran, élvezni fogjátok! 😊

– Mikor és hogyan került az Árpádba?

– Ez a harmadik tanévem az Árpádban, 2010 augusztusában kerültem ide. Akkor szereztem meg az alapszakos diplomámat, mint informatikus könyvtáros, és pont akkortájt adódott itt, az Árpádban egy könyvtárosi álláslehetőség. Így a mesterképzés két évében párhuzamosan tanultam az egyetemen és dolgoztam itt, az iskolában. Tulajdonképpen ilyen egyszerűen kerültem ide.

– Miért pont ezt a szakmát választotta a tanárnő?

– Gyerekkorom óta könyvtárosnak készülök – édesanyám is könyvtáros. A könyvtár – mint a legtöbb embernek szerintem – mindig is nagyon otthonos volt nekem, és kezdettől fogva érdekelt minden, ami könyvtárakkal kapcsolatos. Alapvetően ez volt a legfőbb oka a pályaválasztásomnak. Bár az ember könyvtárosként sokféle munkahelyet találhat, például szakkönyvtárakban, egyetemeken, archívumokban vagy cégeknél, bennem valahogy mindig ott motoszkált az iskolai könyvtárosi, könyvtárostanári hivatás gondolata is. A kezdetektől nagyon jó könyvtárostanáriam voltak, vonzott a hivatás, amit ők éltek könyvtárosként. A végső döntést ez a személyes érdeklődés, ez a megnyugodni nem tudás, másrészt pedig az árpados álláslehetőség hozta meg.

– Milyen hobbija van a tanárnőnek?

– Az egyik legkedvesebb hobbiom a nyelvtanulás. Bár az az igazság, hogy mostanában nincs sok időm a szűk értelemben vett tanulásra:

ha a nyelvekkel foglalkozom, az leginkább a munkámhoz kötődik. Az árpados könyvtároság mellett ifjúsági és kommunikációs területen dolgozom, ahol elkél a nyelvtudás. Hosszú ideig volt hobbiom a sport is: 16 évig ritmikus gimnasztikáztam; szeretném őrizni és továbbadni ennek a sportnak az életszemléletét.

– Milyen nyelveket beszél a tanárnő?

– Angolul, németül, latinul és olaszul, és ha folytathatnám egy következővel, akkor az vagy a portugál vagy a horvát nyelv lenne. 😊

– És a tanárnő nem gondolkozott esetleg azon, hogy elmenjen külföldre, ha nem is kint lakni, de egy-két évig nyelvet tanulni?

– Persze, ez megfordult a fejemben, de még sem bátorságom nem volt hozzá, sem a körülmények nem engedték meg. Az ember ilyen tájt már inkább előrefelé fókuszál, a családalapításra, a jövőre. El tudnám képzelni, hogy egyszer valahol délen folytassam a tanulmányaimat – de ez nem terv, inkább csak

amolyan kósza gondolat. A stabilitást e téren az Árpád adja.

– Mivel telik egy nap a könyvtárban?

– Gyakran kérdezik ezt tőlem, mert való igaz, hogy a könyvtárosokból általában csak anynyi látszik, hogy ülnek a pult mögött és malmoznak a kezükkel. A valóság azért sokkal több ennél. Amikor idejöttem három évvel ezelőtt, úgy fogalmaztam meg, hogy szeretnék egészen jelen lenni annak, aki belép a könyvtár ajtaján – legyen az tanár vagy diák –, jelen lenni annak, amit kér, vagy amit mondani, kérdezni szeretne. Persze valamiképpen el kell érünk azokat is, akik nem jutnak el a könyvtár ajtajáig, igyekszünk erre is utakat találni.

A szigorú értelemben vett könyvtárosi feladataim közé tartozik az állománygyarapítás és -apasztás, a könyv- és folyóiratrendelés és -érkeztetés, a könyvtári felszólítások kezelése (ez igazi boszorkaszerep 😊), a kiadókkal való kommunikáció és persze a folyamatos olvasószolgálat. A 10.a-ban osztályfőnökhelyettes vagyok Kárpáti tanár úr mellett. Egy másik szakmai irányú feladat pedig, hogy Rónyai tanárnővel együtt elnökségi tagok vagyunk a Könyvtárostanárok Egyesületében – itt a nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozom.

– Milyen könyveket szeret olvasni a tanárnő?

– Nehéz kedvenctet választani! Sajnos nem vagyok túl jó regényolvasó, könnyebben kerülök közel tömörebb nyelvű művekhez, például a versekhez. Szívesen olvasom Nemes Nagy Ágnes vagy Pilinszky János vagy a lengyel Jan Twardowski verseit. De szívesen olvasok idegen nyelven is – ekkor főleg szakirodalmat.

– A tanárnő szokott könyvtári órákat is tartani a diákoknak. Ezt a részét is élvezi a könyvtári létnek? Szeret diákokkal foglalkozni?

– Nagyon! Szeretem, hogy mivel korban közel vagyok a diákokhoz, talán sokkal könnyebb az órákon együtt dolgozni, partnerséget kialakítani velük, veletek.

– Mivel lehet a tanárnőt kihozni a sodrából?

– Huh... Leginkább talán felületességgel meg valami rugalmatlansággal párosuló éretlenséggel. Ezekben a helyzetekben lezárulnak a párbeszéd útjai, és ezt nehezen viselem.

– Milyen beceneve volt gyerekkorában a tanárnőnek?

– Édesanyám hívott gyakran Csurinak, így hívják Nyugat-Magyarországon – ahol születtem – a verébfiókat.

– Köszönjük a beszélgetést, tanárnő!

– Én is köszönöm!

Surek Emese, Üveges Regina (9.b)

Halálvágy
Egyedül
Kínzó napsugarak
Süket idő
Ordító mély
Kicsiny kőbogarok

Befednek
Elaltat
Ők karolnak engem
Hamvadó szén
Múló erő
Ez az én testem

Vágyódás
Szenvedély
Ez az mi jellemez
Zöld szembogár
Vörös ajak
Rabolt el engemet

Sietség
Torpanás
És vágyódó szemek
Én kitépem
Összetöröm
Hogy ne legyenek

Fényesség
Sötétség
Ragyog be engemet
Viszontlátás
Reménykedés
Keresi szellemed

Elveszett
Rátalált
Mégkínoztál engem
Te miattad
Te miattad
Nem ugyanaz lettem.

Szathmáry Miklós (12.d)

Április 19-én hárman indultunk Pécsre: Holczter Sára (9.a), Svarcz tanárnő és jómagam. Mindhárman izgatottan vártuk a hétvégét, amit a Tehetséghidak projekt egyik pályázatában való eredményes részvétellel érdemeltünk ki. A program lényege a tehetséges fiatalok felkutatása, fejlesztése, és az egymás közötti kapcsolat kialakítása. Hosszú út után végre megérkeztünk Pécsre, ahol a Koch Valéria Gimnázium kollégiumában szálltunk meg. Minden eddigi tapasztalatomat felülmúlta a kollégium tisztasága, a szobák kényelme és világossága! Amint elfoglaltuk a szobánkat, azonnal indultunk a Pécsi Művészeti Gimnáziumba. Ide az ország öt településéről érkeztek a kiválasztott tehetségek, és akadt még egy árpádos közöttünk, Kovács Annamari (8.c), aki a Teleki-Wattay Alapfokú Művészeti Iskolával érkezett. A 7-12. évfolyamos korosztályból nemcsak rajz, festmény, hanem fotó kategóriában is összesen tizenhárom diák érkezett. Czákó Zsolt grafikusművész segítette munkánkat: előadást tartott, értékelte.

Első feladatunk egy olyan plakát készítése volt, amely bemutat minket, és miután készen lettünk, körbeültünk és elemeztük a munkákat. Az értékelés és tábornyitó után átvonultunk a Makár Hotel éttermébe, ahol kiváló ellátásban volt részünk.

Másnap reggel madárcsicsergésre és gyönyörű napsütésre ébredtünk. Átmentünk az iskola épületébe, ahol most már a témára (Tehetséghidak) koncentráltan kezdünk dolgozni. Meghallgattunk két előadást, melyek az ábrázolásról és a logókészítésről szóltak. Aztán jött a mi feladatunk: saját elképzeléseink szerint megjeleníteni a fogalom (vagy külön a két szó) jelentését képekben. Bevallom őszintén, eleinte kicsit megijedtem, mert végül is mi is juthat eszembe arról a szóról, hogy „tehetség-híd”, ami nem konkrét? Aztán nekiálltam dolgozni.

Nemsokára kiderült, hogy mindenki egy kicsit másképp képzelte el, nagyon érdekes munkák születtek!

Ebéd előtt megnéztük a Modern Művészetek Múzeumát, ahol több absztrakt ábrázolást is láthattunk, és érdekes előadást is hallhattunk. A belvárosban ebédeltünk egy egészen különleges, de nagyon jó étteremben. Teli hassal visszasétáltunk a belvároson keresztül az iskolához, és folytattuk az alkotást. Újabb és újabb művek születtek, mindenki továbbgondolta eredeti elképzelését. Mind belemerültünk a munkába, a felnőttek is segítettek, és egymásnak is adtunk ötleteket. Később ismét összeültünk, és értékeltük az aznap készült műveket.

Vasárnap reggel ismét madárcsicsergés és napsütés, készülés a napra. Reggeli után ismét munkába lendültünk, folytattuk az előző nap elkezdett alkotásokat, majd újakat kezdtünk el. Felírtunk papírokra olyan fogalmakat, amelyeket mi mondtunk alkotásainkról, magunkról, és kiválasztottuk belőle azt az egyet, amit a legjellemzőbbnek tartottunk. Közben film és interjú is készült arról, ahogy dolgozunk. Eleinte szokatlan volt, sokat nevtünk, de aztán már nem zavart, hogy néha egészen közelről vettek minket és készülő alkotásainkat. A film később felkerül majd az internetre. Majd utoljára körbeálltunk és elemeztük az összes elkészült munkát. Mindenki kitett magáért!!

Megbeszéltük, hogy ha hazaértünk, akkor is tartani fogjuk a kapcsolatot, ami így is lett. Elfáradtunk, de nagyon sok élménnyel és tapasztalattal lettünk gazdagabbak, új barátokat szereztünk, egy egész hétvégén keresztül rajzolhattunk, beszélgethettünk. Ezúton is köszönöm a lehetőséget!

Frajna Mirella (9.c)

„Mondd még egyszer, nem hallottam, mert közben mosolyogtam és a kettő nem megy egyszerre.” (Kőváriné dr. Fülöp Katalin)

„Érdeklődő egyének mindenképpen olvassák el, de azért én is el fogom olvasni.”
(Gedeon Veronika)

„Ez a húr, ha pedig itt van, akkor csak kicsi húr. Húrka.” (Gedeon Veronika)

„A szív töküres sose... érted!” (Tarlós Péter)

– Tanár úr, a képleteken kívül le kell valamit írni? – Miért, mit akarsz még leírni, az Anna Kareninát? (Koncz Levente)

„A másik fele vágódjon ide, mint az olajozott villám.” (Gärtner István)

„Na szóval van az állócsiga, a mozgócsiga és a bűgőcsiga... helyett a csigasar.”
(Gärtner István)

„Milyen gyakorlatiasak vagytok ti, nők!” (Molnárné Vámos Katalin)

Végül szeretnénk köszönetet mondani a tanév végén azoknak, akiknek a legtöbbet köszönhet ez a rovat: az aranyköpések elkövetőinek. Készítettünk egy gyors statisztikát arról, ki hány mondásával szerepelt ezen az oldalon az elmúlt 8 évben (Best of válogatásokat csak egynek számítva). Íme a tizes élmezőny: **1.** Gärtner István **46**; **2.** Sziliné Dienes Irén **44**; **3.** Tarlós Péter **42**; **4.** Simon Péter **41**; **5.** Orosz Erzsébet **37**; **6.** Kis Róbert **30**; **7.** Varga Júlia **28**; **8.** Számadó László **25**; **9.** Kőváriné dr. Fülöp Katalin **23**; **10.** Sarlósné Bánhegyi Lídia **16**.

A legjobb 10

Ebben a hónapban Gergely Jánosné tanárnőt kérdeztük meg. Bevallása szerint sok olyan szám van, amit szeret, a Kaláka együttes versmegzenésítéseit különösen kedveli. Több ok miatt lettek ezek a számok a kedvencei, a 8. számot például lánya ismertette meg vele.

1. Celso Machado: Despedida (Brasileiro-Putumayo világzenei válogatás)
  2. The Manhattan Transfer: Swing
  3. Dubliners: In the rare old times
  4. Santana: Love of my life
  5. Joe Cocker: Unchain my heart
  6. Buena Vista Social Club: De camino a la vereda
  7. Aznavour: Je te réchaufferai
  8. Asaf Avidan: Reckoning song (One Day)
  9. Cimbaliband: Oppadiridi oppadirida
  10. Tarkan: Kiss kiss
- ...és sok sok Kaláka

Kristóf Petra és Kozák Dóra (11.b)

Impresszum

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja, VIII. évfolyam, 7. szám. **Megjelenik:** tanévente hétszer. **Email:** arpadlapok@gmail.com. **Írták, rajzolták, fényképezték:** Benda Orsolya, Fehér Bálint, Kovács Rebeka, Kozák Dóra, Kristóf Petra, Lévay Zsolt, Rátfai Júlia, Reichenbach Eszter, Surek Emese, Svarczné Micheller Erzsébet, Szabó Borbála, Üveges Regina, Varga Flóra. **Design és tördelés:** Zisis Christoforos. **Felelős tanár:** Koncz Levente. **Nyomdai kivitelezés:** OBR2000 Kft. **Felelős vezető:** Kutrovich Zsolt. **A címlapon:** Gloucester, katedrális, II. Eduard angol király (1284-1327) nyughelye. **Fotó:** Rátfai Júlia (7.a).

„A Gyilkos elmék hatodik évadának második részében amikor J.J. elmegy.” (sorozatfan)

Viccek

2013
06

Volkswagen kisbusz megy az úton, megállítja a rendőr:

– Gratulálok, a hónapban Ön az első, aki nem követett el szabálysértést! Ötvenezer forint jutalmat kap a rendőrségtől!

– Ááh, kösz.

– Csak úgy kíváncsiságból, mire költi majd?

– Azt hiszem, leteszem a jogsit.

Az anyósülésről megszólal a feleség:

– Ááá, biztos úr, ne is figyeljen az uramra, kicsit félrebeszél, ha iszik.

A süket anyós megszólal a hátsó ülésről:

– Ez egy rendőr? Mondtam, hogy nem a lopott kocsival kellett volna jönni!

Ekkor egy turbános, szakadt férfi száll ki a csomagtartóból:

– Na, akkor ez itten már a határ?

Ketten beszélgetnek Brazíliáról.

– Brazília? Á, ott csak foci és utcanők vannak!

– Micsoda?!?! A feleségem is brazil.

– Öööö... és melyik csapatban játszik?

Pistike virággal köszönti fel a nagymamáját a névnapján. Mire a nagyi:

– Ó, igazán nem kellett volna ennyi virágot hoznod, amikor a kert is tele van virágokkal!

– Csak volt, Nagyi, csak volt.

Székely ember meséli a sivatagi kalandjait:

– No, akkor jött az oroslán, elő a kétcsövű puskát, lövök, az egyik csütörtököt mond, a másik is csütörtököt mond, hát akkor futás, fel az első fenyőfára...

– Koma, a sivatagban nincsenek is fenyőfák!

– No, olyankor nem nézed azt, hogy van-e virág nincs.

– Az egész kiállításon egyetlen festmény volt, amit meg lehetett nézni, mégpedig a tied.

– Ez igazán kedves tőled.

– A többi előtt akkora tömeg volt, hogy nem fértem oda.

– Anyu, nézhetem a tévét?

– Persze, kisfiam, csak ne kapcsold be.

– Hogy hívják a lány csigát?

– Csigabige.

– Mi van akkor, amikor a sündisznó nem megy iskolába?

– Sünnap.

Nyelvi sarok

Teacher: Alex, give me a sentence starting with "I".

Alex: I is...

Teacher: No, Alex. Always say "I am".

Alex: All right. I am the ninth letter of the alphabet.

100 éve, 1913. májusában ért véget az első Balkáni háború, majd a győztesek azonnal egymás ellen fordultak... Ennek kapcsán született Churchill találó mondása, melyet a fősorok rejtjenek.

Az április szám (Ferenc pápa) megfejtései: Jorge Mario Bergoglio; Assisi Szent Ferenc; Jézus Társasága; vegyészmnök.

VÍZSZINTES: 1. „A Balkán ...” – Churchill mondásának első része (zárt betűk: T, Ö, L, R). 11. Riadó. 12. Gyújtóbomba hírhedt töltete. 13. Amerikai filmszínésznő, rendező (... Hardin). 15. Pillangó. 16. Alkotórész. 17. Legendás film Jean Reno címszereplésével (... a profi). 19. A számítástechnika ismert rövidítése. 20. Csak félig tudnék! 21. Tetszetős forma. 22. Szel. 23. Nemzeti Sport. 24. Több mint puzsi. 25. Ruhaevő kártevő. 26. Bomba jelzője is lehet. 27. Hamvasztá. 29. A Jégkorszak eredeti címe. 32. Áraszt.

33. Páncélos harckocsi. 34. Sumér város. 36. Üres kút! 37. Heves megyei község. 38. Keleti, iszlám nép. 39. Budapesti bevásárlóközpont (... Park). 40. Luxemburgi és német autók jelzése. 41. Vékony fémszál. 42. Borítja. 43. Iraki város az iráni határnál. 45. Olimpiai bajnok finn kalapácsvető (1984). 47. Fiatalember. 49. Pihenőt tart.

FÜGGŐLEGES: 2. Karolás. 3. Kihasználható ember. 4. Vegyjele: BR. 5. Néma Tamara! 6. Radon vegyjele. 7. Kártyaletét. 8. Sér tetlenül. 9. Idő mértékegysége. 10. Hangos szóval elmond. 11. A mondás második, befejező része (zárt betűk: Y, R, S, I). 14. Alul levő. 18. Német születésű, Budapesten élő kortárs képzőművész (... Berg). 21. Bütyök. 22. Nyári fesztivál. 24. Kizárólag. 25. ...

Lisa, Leonardo festménye. 26. Hegytömb Brassó mellett. 28. Fák koronája. 30. Wales fővárosa. 31. A közös pénznem. 35. Fénytelen. 36. Ópium származék, nyugtatószer. 38. A legfényesebb érem. 39. Iskolai étkezde. 41. Kábítószer. 42. Autómárka. 44. Nép dal, katonadal címe, kezdő sora (... lovas katonának). 46. ZIP-hez hasonló, de méret korlátozás nélküli tömörítő fájlformátum. 46. Calcium.

Lévay Zsolt

1	2	3	4	5		6	7	8	9	10	
11						12					
13						14		15			
16						17	18			19	
20					21				22		
23				24				25			
		26				27	28				
29	30					31		32			
33						34	35			36	
37					38				39		
40					41				42		
43			44				45	46			
47						48		49			

Én sajnos már nem vagyok árpados diák, csak öregdiák, szóval őszintén csak ajánlani tudom, hogy használjátok ki minden perceteket, amíg még árpadosok lehettek, mert aztán ott álltok az Amfiteátrumban és arra gondoltok, hogy „már el is repült? Én tényleg ide jártam vagy csak egy szép álom volt?”

A szabadidő mellett persze minden tanár arra buzdít, hogy figyeljetek órán oda, mert mindjárt itt az érettségi, miközben ti nem értitek ezt a kijelentést. Hisz még vagy egy év vagy több is! De saját tapasztalatból tudom mondani, hogy jobb órán már megtanulni az anyagot, mint utólag!

Ezzel kapcsolatban is gondoltam, hogy segítek a leendő 11-12. évfolyamnak, hogy minél egyszerűbben vegyék a nagy akadályt, az ÉRETTSÉGIT. Mi is az SG? A Studium Generale rövidítése. Ez a diákszervezet a Corvinus egyetemen belül létezik, és azért van, hogy nektek segítsen a minél jobb érettségi megírásához. De ez nem olyan hely, ahova csak az mehet, akinek sok felesleges pénze van... hanem képzeljétek el, nem kell kismalacban tartalékolni, mert ez TELJESEN INGYENES! Ez egy év, szombatoként, 9-től fél 2-ig tartják az órákat egyetemi hallgatók. Szerintem ugyanolyan jól tudják tartani, mint akármelyik tanár, sőt így sokkal bátrabban mersz kérdezni, és nagyon jó a hangulat az órákon is.

Hogy kerülhetsz be ide? Nyár végén figyeld a Studium Generale oldalát, és ott hirdetni fogják. Három tantárgyból indítanak csoportokat, amiket lehet kombinálni: matek, töri, közgáz. Az utóbbit mi itt nem tanuljuk, szóval arra az utolsó évben nem érdemes jelentkezni, viszont 11. kezdetén igen, mert olyan jól föl tudnak hozni szombatoként, hogy simán le tudsz érettségizni belőle.

Ha a szintfelmérő beugrón átestél és bejutottál egy csoportba, akkor csak az a feladatod, hogy „engedd, hogy tanítsanak ingyen.” Borzasztó dolog, mi?? Jó, azért tudom, hogy nagy szívfájdalom lehet szombatoként bejárni tanulni, de higgyétek el, egyáltalán nem fárasztó.

Szombat délelőtt vagy valamikor a hétvégén úgyis tanulni kellene, akkor meg miért ne tanulnál jó környezetben, barátokkal, sok-sok segítségével? A szombati órákra nem kötelező bejárni, de célszerű. És amiért még megéri, hogy bejárj órákra, az az, hogy lejuss a tavaszi táborba.

A tavaszi tábor egy héten át napi 8 óra matekozást vagy törizést jelent. Kockatábor, mi? Gondolod te! Az érettségi előtt egy hét nem jön rosszul, amellet fantasztikusan jó programokat szerveznek. De ide csak azok juthatnak le, akik sok órán részt vesznek, aktívak, és megírják a PRÉket (SG által szervezett próbaérettségi, amit ők ki is javítanak). Aki ezt teljesíti, vár rá egy fantasztikus, élményekkel dús felejthetetlen hét, amit megint az SG áll, és neked egy fityinet sem kell fizetned (legfeljebb az utazásért).

Most már jogosan teszed föl a kérdést: ez miért éri meg nekik? Bejárnak szombatoként tők ingyen tanítani, szerveznek PRÉket, külön programokat, egy tavaszi táborot, meg nyárit (a 11. évfolyamnak) tők INGYEN!! Ezt mind érted teszik, hogy neked jobb legyen, hogy egyszer majd te is tudd mondani hálából (ha Corvinusra mész), hogy te is SG-s tanár leszel, hogy az ifjú generáció ne hülye, hanem okos legyen és nekik is meglegyen a lehetőségük arra, hogy fölvegyék őket egy fantasztikus egyetemre! Ha ők megadják neked ezt az esélyt, akkor te miért ne adnád meg magadnak???

Ha valakinek kérdése van az SG-vel kapcsolatban, engem nyugodtan keressen!

<http://www.youtube.com/watch?v=2nHtyZTFvVO>
Szabó Bori (12.d)

Tantestület

(legalsó sor) Mezei István, Kis Róbert (ig.h.), Kovácsné Keszléri Erzsébet, Buncsák Piroška, Bertha Irma; (2. sor) Csorbáné Tóth Irén, Dr. Szendi Emma, Gärtner István, Káman Veronika, Gergely Jánosné, Feketené Kovács Anikó, Orosz Erzsébet; (3. sor) Sztójcsenyé Fekete Mária, Varga Júlia, Besnyóné Titter Beata, Gyimesi Róbert (ig.), Kárpáti Attila, Tajtiné Váradi Emőke, Szebenyi Katalin; (4. sor) Molnárné Vámos Katalin, Magyar Margit, dr. Széllné Hajdú Indira, Sziliné Dienes Irén, Németh Anna, Pápai Éva, Lőrincz Andra, Lienhardt Krisztina; (5. sor) Kocsis Ágnes, Tamásné Hantos Gabriella, Meszlényiné Róka Ágnes, Kézér Ildikó, Jüling Erika, Sarlósné Bánhegyi Lidia (ig.h.), Tarlós Péter; (6. sor) Gyánó Éva, Svarczné Micheller Erzsébet, Magainé Bene Zsuzsanna, Rónyai Tünde, Csiba Zsolt; (legfelső sor) Kovácsik Antal, Kürtösi Balázs, Gedeon Veronika, Számádó László, Koncz Levente, Simon Péter. *Hányzik a képről: Csernus Magdolna, Fazekas Ibolya, Fekete Andrea, Kovácsné dr. Csányi Csilla, Körösmezői Sarolta, Köváriné dr. Fülöp Katalin, Marosvölgyi Jánosné, Nagy Attila, Nánay Mihály, Ónodi Lívia, Pinter Lilla, Serfőző Anikó, Tallár Tamás, Tüdös Éva, Vajda István.*

Már március elején elkezdtek a visszazámlálást a walesi kirándulásig. Ahogy teltek a napok, egyre izgatottabbak lettünk. Aztán március 31-én a buszunk a Bécsi úti Praktikernél várt ránk. Gyors búcsút vettünk szüleinktől és pontosan 11 órakor elindultunk Angliába.

A buszozástól kicsit tartottam, de a jó társaságnak köszönhetően ez a hosszú út alig tűnt néhány órának... 21 óra volt különben.

Ausztrián, Németországon, Belgiumon és Franciaországon át utaztunk, végül megérkeztünk a Csalagúthoz. Már nagyon kíváncsi voltam, hogy kerül a busz a vonatra, majd az alagúton át Angliába. Az átkelés után rövid időre megálltunk Dovernél, majd folytattuk utunkat Oxford felé.

Oxford a világ egyik leghíresebb egyetemi városa. Több mint 20 egyetem és főiskola található itt. Ezek egyikében készült a Harry Potter című film néhány jelenete is. Sajnos Húsvéthétfő lévén a kollégiumi ebédlőt nem tudtuk megnézni, de így is egy kicsit „Harry Potternek” érezhettük magunkat.

Rövid buszozás után Bath városába érkeztünk. Itt található az ország egyetlen természetes meleg vizű forrása. Megnéztük a Pulteney hidat, mely a Világörökség része és a Királyi Félhold épületét is.

Este a fogadó családok felé tartva, egyre jobban izgultunk és egyre több kérdés merült fel bennünk: Vajon lesz gyerekek? Fialok lesznek? Megértjük majd egymást? Annával és Julival Ms. English-hez (Marchia) kerültünk, aki egy kedves, 60 éves, özvegy hölgy volt. Már éhesen készülődünk a vacsorához, de mint tudjuk, az angolok nem a konyhájukról híresek, ezt mi is megtapasztaltuk...

Kedden reggeli után Caerphilly várát néztük meg. A vár egyik tornyának a ferdesége a pi-sai ferde toronyéval vetekszik. Majd városnézés következett Cardiffban, Wales fővárosában.

Szerdán a Warwick kastélyt fedeztük fel, a királyi lakosztályok mellett láthattuk a Madame Tussaud kiállítás egy részét, régi kínzó eszközöket és sólyomreptetést is. Innen indultunk Shakespeare szülővárosába, az Avon folyó partján fekvő Stratfordba. Csütörtökön a hangulatos Dyrham Parkban sétálhattunk. Ez volt az utolsó esténk Ms. Englishnél. Gyertyafényes vacsorával várt minket, és – mint eddig minden este – most is sokat beszélgettünk (azaz beszélt hozzánk).

Pénteken rövid londoni kirándulás következett: Westminster negyed, Big Ben, a lovas testőrség laktanyája, Buckingham Palace, Soho, China town, Covent Garden, London Eye... Végül friss élményekkel telve szomorú búcsút vettünk a szigetországtól és hazaindultunk.

Köszönjük Indira tanárnőnek a szervezést, reméljük, jövőre is hasonló élményekben lesz részünk, mert Angliát látni kell! 😊

Icebóca

Gombár Vince, gimnáziumunk egykori latin-tanára emlékére évtizedek évtizedek óta rendezésre kerül a kezdő osztályok között egy verseny, ahol a négy gólyaosztály az első fordulóban színdarabokkal mérheti össze tudását.

Mi a Diótörő című zenés-táncos előadást mutattuk be a Gombáron, Molnárné Vámos Katalin tanárnő rendezésében. A darabra már év eleje óta készülünk. Az első drámaórákon a tanárnő ismertette a darab történetét és keletkezési körülményeit. Nem sokkal utána következett a szövegkönyvek és a szerepek kiosztása. Számomra ez volt az előkészületek egyik legizgalmasabb része, ugyanis az egérkirály lányának szerepére két jelentkező is akadt. A két lány betanult egy szövegrészletet, és annak előadásával mérkőzték meg a szerepért.

Ezután elkezdődtek az olvasó- és táncpróbák, valamint a díszletfestő brigád is megkezdte munkáját. A táncpróbák túl jó hangulatban teltek, ezért szegény Bakos Mollynak (11.a), aki a táncokat koreografálta és tanította be, nem volt könnyű dolga. Először a teremben próbáltunk, majd pedig az aulában, az arra járó tanárok és diákok nagy örömeire.

Amikor az egész előadás nagyjából összeállt, el-

mentünk az OKK-ba egy színpadi próbára, de az eredmény sokkal rosszabb lett, mint ahogy vártuk. Főleg a kellékekkel akadtak problémák. Ezután még sokat próbáltunk az aulában, és a végére már nagyon jól ment. Az előkészületekben és a szervezésben nagyon sokat segített osztályfőnökünk, Sztójcsevne Fekete Mária tanárnő.

Ekkor következett a főpróba. A tanárnő már előre bejelentette, hogy erre a napra mindenki hozza magával a jelmezét és a kellékeit, ebből kifolyólag a termünk teljes egészében megtelt díszletelemekkel, amik a közlekedést igen nehézzé tették.

Másnap elérkezett a várva várt bemutató. Már délelőtt nagy volt a nyüzsgés az osztályteremben. Senki sem tudott a tanulásra koncentrálni, mert mindenkinek a délutáni előadás jön a

esze. Az órák után aki akart, hazamehetett, csak az volt a kikötés, hogy háromnegyed négyre mindenki érjen a helyszínre. Amikor megérkeztünk a művelődési házba, a cések már javában pakolták a színpadra a díszleteiket és kellékeiket. Nekünk csak át kellett öltöznünk, és már üheltünk is be a nézőtérre.

Az első előadás a 7.c osztályé volt Oda az

igazság címmel, Pintér Lilla tanárnő rendezésében. A darabot látva egyre jobban kezdtünk izgulni. Egyrészt mert a cések nagyon magasra tették a mércét, másrészt viszont azért, mert utánuk a mi előadásunk következett. Berendeztük a színpadot, és mielőtt még mindenki elfoglalta volna a helyét, elmondtuk Vámos tanárnővel a szerencsét hozó orosz varázsmondatokat. Mindenki a feladatára koncentrált, és az előadás rendben lezajlott.

A meghajlás után kezdetét vette a lepakolás. Amikor már azzal is elkészültünk, egy gyönyörű torta várt minket az előtérben, mivel egyik osztálytársunknak épp akkorra esett a születésnapja. Ettünk, ittunk, ünnepeltünk, majd kezdetét vette a 7.a osztály műsora, amely az Én édes Katicám címet viselte, Kóváriné dr. Fülöp Katalin

tanárnő rendezésében. Nagyon szép és igényes előadást láthattunk, ami szintén fokozta bennünk az izgalmat.

Végül a 9.d osztály következett a Szerelem című előadással, ami azért volt különleges, mert osztályfőnökük, Simon Péter tanár úr írta a forgatókönyvet. Amikor mind a négy előadás lement, kicsivel hosszabb szünet következett. Mindenki átöltözött, aki addig még nem, és ehették az anyukák által hozott süteményekből.

A szünet után az ÁSZ színjátszó szakkör produkcióját láthattuk, amelyben egyik osztálytársunk, Tóth Balázs is szerepelt. Utána megint szünet, majd az eredményhirdetés következett. Ekkor

már az izgalom a tetőfokára hágott. Először külön-külön értékelték az osztályok produkcióit, kiosztották a kiváló színészi alakításokért járó díjakat, a rendezőket és az osztályfőnököket illető jutalmakat és virágcsokrokat. Ezután következett a várva várt eredményhirdetés. A harmadik helyen holtverseny alakult ki a 7.a és a 7.c osztály között. Ekkor kissé fellélegeztünk, és vártuk, hogy kimondják a második helyezett nevéét. Izgatottan susogtunk egymás között, amikor Balázs Ágnes, a zsűri elnöke bejelentette, hogy a 9.d osztály érte el a második helyezést. Ekkor egy emberként kiáltottunk fel, olyan hangosan, hogy a körülöttünk ülőknek még pár percig bizonyára csengett a fülük.

A győzelemért kapott tortát mégsem sikerült teljes egészében elfogyasztanunk, mert addigra már mindenki teleette magát süttikkel és szendvicsekkel. Szerintem az egész Gombárban végül is az a legjobb, hogy az év elején még csak kíváncsi fiúk és lányok voltunk, akik szép reményekkel és nagy álmokkal jöttek az Árpádba, most viszont már közösséggé kovácsolódtunk, és a reményből bizalom lett, álmaink megvalósításához pedig együtt fogunk hozzá.

Benda Orsolya (7.b)

Árpád Galéria

A rajzórán plakátokat terveztünk az iskola nagy „öko-ünnepeire”. A kilencedik évfolyam pedig a föld napjára készített különböző technikával plakátokat. Ugy terveztük, hogy az aulában állítjuk ki az elkészült rajzokat, de más egyéb programok miatt ez egyre csak halasztódott. Ezért a legszebb alkotásokat most itt láthatjátok.

Svarczné Micheller Erzsébet

Fischer Zsolt (9.b)

Bencze Zsófia (9.c)

Tóth Ádám (9.d)

Besei Bendekovics Liza (9.c)-Kovács Regina (9.c)

Márkus Tamás (8.b)

Kovács Viktória (9.b)

Szentágotay Noémi (8.c)